

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CCIX. Ampliatio Indulti Gregorii XV. nempe quod Fratres Cartusiani non
solum erigere valeant Oratoria, & Altaria in eorum Granciis, & Domibus, in
quibus residebunt Sacerdotes dicti Ordinis, sed etiam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

Divisa Pro-
vincia Polo-
na a Lithua-
na, hincat-
tributus Con-
ventus Ver-
saviensis.

In Capitulo
anni 1737.
Decretum ut
loco Con-
ventus Lubli-
nensis.

Huic Decre-
to petita A-
postolica con-
firmatio.

Religionis jugo Altissimo famulantium statui, & salubri gubernio consulitur, revocamus, & immutamus, in hisque sollicitudinis nostrae studium interponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod alias in Capitulo Generali ejusdem Ordinis in Conventu Sanctae Mariae de Scala nuncupato de Urbe anno 1734. celebrato nova Provincia Lithuaniae Sancti Casimiri dictae ab antiqua Poloniae Provincia Sancti Spiritus nuncupata rationabilibus de causis tunc divisa, & erecta inter alios Conventus eidem Provinciae Lithuaniae infimul attributos, Conventus Varsoviensis assignatus fuit, quemadmodum per quasdam nostras desuper in simili forma Brevis literas die 7. Junii ejusdem anni 1734. expeditas decretum a memorato Capitulo Generali hac de re editum toto illius tenore inserto confirmavimus.

§. 2. In Capitulo vero Generali praesentis Ordinis in Conventu SS. Theresiae, & Joannis a Cruce prope Montem Pietatis nuncupat. de eadem Urbe die 11. Maii hoc praesentis anni 1737. habito Fratres e gremio praefati Capituli postquam cognovissent, & serio expendissent rationes, ac difficultates, quae in praedicti Conventus Varsoviensis ab antiqua Poloniae Provincia, ut praemittitur, separati, ac disjuncti, & Provinciae Lithuaniae de novo erectae assignati & uniti cessione occurrerant, mature considerassent, decreverunt nobis humiliter supplicandum esse, ut praefatis nostris literis, quoad supradictam partem dumtaxat derogantes vice, & loco assignationis praedicti Conventus Varsoviensis Provinciae Lithuaniae assignetur eidem Conventus Lublinensis, & praefatus Conventus Varsoviensis remaneat, ut ante divisionem antiquae Provinciae Poloniae juxta alterum Decretum ejusdem Capituli Generalis, tenoris, qui sequitur videlicet. Propositum fuit an ad majorem pacem utriusque Provinciae Poloniae, & Lithuaniae rogandus sit Sanctissimus ad ratam habendam extraditionem Conventus Varsoviensis cum omnibus mobilibus, & immobilibus religiosi Provinciae Sancti Spiritus Poloniae faciendam a Religiosis Provinciae Sancti Casimiri Lithuaniae, ac vicissim extraditionem Conventus Lublinensis cum omnibus mobilibus, ac immobilibus religiosi Provinciae Sancti Casimiri Lithuaniae faciendam ab illis Provinciae Sancti Spiritus, itaut relinquatur facultas Religiosis Provinciae Sancti Spiritus procurandi sibi hospitium regulare Lublini, & e converso Provinciae Sancti Casimiri Lithuaniae hospitium consimile Varsoviae ratione causarum agendarum utrobique; Et cum tam Varsoviae, quam Lublini sint Monasteria Sanctimonialium Carmelitarum Excalceatorum sub Ordinis Jurisdictione, Monasterium Varsoviense praedictum Sanctimonialium semper gubernetur a Religiosis Provinciae Poloniae, Monasterium vero Monialium Lublini, quod vocatur S. Joseph administretur a Religiosis Provinciae Sancti Casimiri Lithuaniae, aliudque Monasterium praedictarum Monialium sub titulo Sanctissimae Conceptionis in eadem Civitate Lublinensi existens a Religiosis Provinciae Sancti Spiritus Poloniae, & responsum fuit affirmative ad omnia cum omnibus votis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat ipse Procurator Generalis non solum praedictas assignationes supradictorum Conventuum Religiosorum Virorum, & Monasteriorum Monialium, ut praemittitur in praefato, decreto Provinciae ab eodem Capitulo Generali die 21. Maii praesentis anni 1737. celebrato respective assignationum, quo firmitus subsistant, ac serventur exactius, Apostolica confirmationis Nostrae patrocinio communiti, ac alias in praemissis oppor-

tune provideri, & ut infra indulgeri summo opere desideret.

§. 4. Nos dictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibuscvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, audito etiam super praemissis dilecto filio Nostro Nicolao S. R. E. Diacono Cardinali Iudice nuncupato universi Ordinis Fratrum Beatae Mariae de Monte Carmelo apud Nos & Sedem Apostolicam Protectore, & quoad novas supradictarum Conventuum, & Monasteriorum respective assignationes dumtaxat praefatis nostris literis derogantes, Decretum praefertur a memorato Capitulo Generali factum, ut praefertur, cum omnibus, & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint supplementis, perpetuumque super divisione, & assignationibus praefatis silentium utrique parti imponimus, & os occludimus.

§. 5. Decernentes eadem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sique in praemissis per quoscunque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus praefatis nostris literis, aliisque praemissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Provincialium, Conventuum, & Monasteriorum praedictorum, aliisque quibuscvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferitis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 22. Junii 1737. Pont. Nostri Anno Septimo.

Ampliatio Indulti Gregorii XV. nempe quod Fratres Carthusiani non solum erigere valeant Oratoria, & Altaria in eorum Grangiis, & Domibus, in quibus residebunt Sacerdotes dicti Ordinis, sed etiam quod ad hujusmodi effectum sufficiat, quod dicta Oratoria &c. visitata, & approbata sint a Patribus Visitatoribus ejusdem Ordinis.

C L E M E N S P P . X I I .

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **E**xponi nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Monachorum Ordinis Carthusien., quod cum inter cetera privilegia a Romanis Pontificibus Praedeces-

Confirmat
Clemens,

Sique ubi-
que definitum
statuit.

Obstantibus
derogat.

Dat. die 22.
Junii 1737.
An. VII.

CCIX.

Ordini Car-
thusien. data
facultas ha-
bendi Altera
portatilla in
Domibus, &
Grangiis.

foribus

foribus nostris concessa fæ. rec. Urbanus quidem V. iidem Prædecessor noster per quasdam suas Apostolicas literas septimo Kalendas Maii Anno 1363. expeditas concesserit Monachis ejusdem Ordinis facultatem retinendi in suis Domibus, & Granciis Altaria portatilia, atque inibi Missam celebrandi; Bonifacius vero IX. re. me. etiam prædecessor noster Constitutione, quæ incipit: *Sacro-sancta Romana &c.* præfatum Ordinem a quacumque Ordinarium Jurisdictione exemerit.

§. 2. Quorum concessionem prædicto Ordini Carthusienfi factam exemplo pia me. Gregorius XIII. pariter Prædecessor noster Clericis Regularibus Societatis Jesu inter alia indulta impetrata per Constitutionem die 3. Maii Anno 1575. emanatam, quæ incipit: *Decet Romanum Pontificem &c.* hoc tribuit, ut in Oratoriis, & Capellis, quæ ipsius Societatis Provinciales per se in Domibus, & Collegiis, & aliis locis ubi aliqui Societatis residebunt, approbaverint, & ad divinum dumtaxat cultum deputaverint, Missæ, & alia divina Officia, alterius licentia minime requisita celebrari possint.

§. 3. Congregatio quoque tunc existentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die 24. Septembris Anno 1622. pro eodem Ordine Carthusien. edidit sequens Decretum, scilicet. Ut deinceps in Capellis, seu Oratoriis existentibus in Domibus, ac membris, seu Granciis Monasteriorum Carthusianorum postea tamen quam locorum Ordinarii ejusmodi Capellas semel visitaverint, ac fabrica atque ornatu, Sacraque Suppellectili competerint pro dignitate nitere, Sacrosanctum Missæ Sacrificium tam per Regulares, sive ejusdem, sive alterius Religionis, quam Sæculares Presbyteros tuto celebrari valeat, Missamque inibi audientes diebus festis præcepto Ecclesiæ, hac de re edito, satisfacere intelligantur, absque tamen ullo jurium Parochialium Ecclesiarum præjudicio.

§. 4. Quod quidem Decretum etiam approbatum fuit a se. rec. Gregorio XV. iidem Prædecessore nostro, qui pariter Anno 1623. per quadragesimam secundam Constitutionem, quæ incipit: *Ad uberes &c.* Largitus fuit sæpedito Ordini Carthusien. communicationem, & extensionem privilegiorum Ordinibus tam mendicantibus, quam non mendicantibus, respective concessorum, vigore cujus communicationis, & extensionis privilegiorum præfatus Ordo Carthusien. semper potius, & fruius est eodem privilegio, quo potiuntur, ac fruuntur tam præfati Clerici Regulares Societatis Jesu, quam ceteri Regulares, nimirum erigendi in suis Granciis Oratoria sine Ordinarium locorum licentia, ac visitatione, sed sola dumtaxat approbatione a suis visitatoribus, qui in dicto Ordine Provincialium vices gerunt, facta.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, iidem Monachi Ordinis Carthusien. in Grancia Turricis nuncupata, quæ est pars, & membrum Carthusiæ Trisultina in Diocesi Verulana existentis Oratorium erexissent, & in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum propositum fuisset dubium; An liceret Monachis Carthusianis retinere Oratorium ad celebrandum, seu celebrari faciendum Missæ Sacrificium in Grancia Turricis in casu &c. quo die 30. Julii Anni 1735. resolutum fuit affirmative, prævia tamen visitatione Episcopi ad formam indulti Gregorii XV. Prædecessoris. Idem modernus Procurator Generalis considerans esse valde æquum, ut quemadmodum prædicti Clerici Regulares Societatis Jesu, aliæque Religiones privilegium erigendi Oratoria ad exemplum privilegiorum præfato Ordini Carthusien. concessorum obtinuerunt, & re ipsa retinent in suis

Granciis Oratoria, & Capellas minime subiectas visitationi Ordinarium locorum, ut ex attestationibus Superiorum earumdem Religionum constare asseritur ita, Ordinem Carthusien. propter memoratam communicationem, & extensionem privilegiorum prædictarum Religionum sibi impetratam a secundo dicto Gregorio Prædecessore post annum ab edito decreto ejusdem Congregationis Concilii, iidem privilegiis potiri, & frui posse summiopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 6. Nos igitur ipsum modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, toti Carthusianorum Ordini, ut non solum erigi possint, & valeant Oratoria, Capellæ, & Altaria in Granciis, & Domibus Religiosis, in quibus residebunt ejusdem Ordinis Sacerdotes, atque in illis celebrare valeant Missæ Sacrificia juxta præfatum Decretum præfate Congregationis Concilii die 24. Septembris 1622. editum, & a secundo dicto Gregorio comprobatum, ut præferatur auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, sed etiam illud ampliando, & extendendo, quod ad hujusmodi effectum fatis sit, & sufficiat, quod dicta Oratoria Capellæ, & Altaria visitata fuerint, & approbata a Patribus visitatoribus ejusdem Ordinis.

§. 7. Decernentes præfatas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis Carthusien. etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Augusti 1737. Pont. nostri Anno VIII.

Concedit
Clemens.Sicque in
perpetuum
servari man-
dat.Derogat ob-
stantibus.Præsentium
Transumptis
credi jubet.Dat. die 19.
Augusti 1737.
An. VIII.